

Kenneth Sørensen

SJÆLE OG DENS EVNER

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

SJÆLEN

- og dens evner

Kenneth Sørensen

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

SJÆLEN

- og dens evner

Af Kenneth Sørensen
Fra *"Fra Clairvoyance til Intuition"*

Sjælen har åndelige evner, som alle mennesker burde stræbe efter at udvikle. Emnet er vanskeligt, fordi der er tale om bevidsthedstyper, som kun ganske få mennesker har realiseret. Dertil kommer, at enhver forklaring altid er mere eller mindre misvisende, fordi sjælens bevidsthed overskrider sprogets grænser. Emnet er desuden omfattende, for der er skrevet utallige bøger med avancerede forklaringer på sjælen, men i artiklen er det især Alice A. Baileys litteratur, der er taget udgangspunkt i.

Alice A. Bailey omtaler tre typer af åndelige evner, som er særligt fremtrædende på sjælens eget plan (kausalplanet). På mentalplanets to højeste underplaner (som hører til kausalplanet), smelter sanserne sammen i en syntese og skaber på den måde to unikke evner: 1) Åndelig telepati, 2) Respons på gruppevibration. På tredje underplan omtales en evne, som Alice A. Bailey kalder dømmekraft.

Andre højere åndelige evner

Selv om der er skrevet meget om sanserne og de højere psykiske genparter, skal man ikke tro, at alle menneskets indre evner er udførligt beskrevet, for emnet er særdeles omfattende og kompliceret.

Alice A. Bailey beskriver de højere åndelige evner på følgende måde:

1. Intuitiv respons på idéer.
2. Sensitivitet overfor telepatiske indtryk fra Hierarkiet – især i forbindelse med fuldmånedmeditation.
3. Hurtig respons på virkelige behov – dvs. viden fra hjertet og ikke en solar plexus reaktion.
4. Korrekt iagttagelse af virkeligheden på sjælens plan. Det medfører korrekt mental opfattelse, frihed fra illusion og oplysning af hjernen.
5. Korrekt håndtering af indstrømmende kraft. Det forudsætter evnen til at skelne imellem de forskellige krafttyper, og evnen til at bruge dem i den ydre verden.
6. En sand forståelse af tidselementet med dets cykliske ebbe og flod og de korrekte tidspunkter for handling. Evnen kan mestres ved hjælp af tålmodighed.
7. Mental polarisering via et liv i meditation og i kraft af kontrol over følelseslivet.

Alice A. Bailey: *Discipleship in the New Age*, I, pp. 49-50

Intuitiv respons på idéer

Det første punkt fokuserer på udvikling af intuitionen, der er den altoverskyggende evne, som alle åndeligt stræbende mennesker skal udvikle.

Sensitivitet overfor telepatiske indtryk fra Hierarkiet.

Det andet punkt fokuserer på den telepatiske sensitivitet, som gør mennesket bevidst om de åndelige bevidsthedsplaner, og som oplyste sjæle bestræber sig på at udfolde i de tre verdener.

Hurtig respons på virkelige behov

Det tredje punkt inddrager hjertets visdom som en klar vejleder, når mennesket skal afhjælpe nød i omgivelserne. Man skal kunne vurdere, hvilken hjælp der er den rigtige i enhver situation set i forhold til det menneske, der skal hjælpes. Lidelse er ikke altid af det onde, selv om følelserne i solar plexus området forsøger at give den opfattelse. Lidelse er en af de væsentligste udviklingsfaktorer, som giver sjælen erfaringer. Det er en upersonlig skelnen, der udgår fra hjertet, og den giver dyb indsigt i medmennesket. Upersonlighed er derfor ikke udtryk for ligegyldighed over for andre menneskers lidelser, sådan som nogen fejlagtigt tror.

Korrekt iagttagelse af virkeligheden på sjælens plan

Det fjerde punkt understreger nødvendigheden af at bygge broen (antahkaranaen) ind til sjælen ved hjælp af daglig meditation, hyppige studier og aktivt samfundsengagement.

Korrekt håndtering af indstrømmende kraft

Det femte punkt beskriver kravet om at være i stand til at skelne mellem de mange energityper, som menneskets sensitive bevidsthed kan registrere.

En sand forståelse af tidselementet

Det sjette punkt handler om den rigtige timing. Det er en lang række faktorer, der skal være på plads, før de store projekter kan føres ud i livet – herunder tiltrækning af den gruppe, der skal stå for arbejdet.

Mental polarisering via et liv i meditation

Det syvende punkt er kardinalpunktet for alle mennesker i nutiden. Mennesket skal have kontrol over følelseslivet, begærene og ønskerne. Det kræver udvikling af et oplyst og målrettet tankesind, samt en indsats for at forædle følelsesnaturen, så den kan afspejle den højere intuitive indsigt.

Det er vigtigt at tage samtlige punkter alvorligt, når man overvejer, hvilke sjæls-egenskaber man vil udvikle. De tjenesteorienterede egenskaber ligger langt fra den dyrkelse af fænomener, der i nutiden ofte er forbundet med opfattelsen af åndelige evner.

Før der gives en beskrivelse af flere af sjælens højere åndelige evner, er det vigtigt at give en indsigt i sjælens natur og andre kvaliteter.

Sjælen som lys og bevidsthed

Ånd, sjæl og personlighed

Det er ikke muligt i en kort artikel at give en fyldestgørende fremstilling af menneskets opbygning. Derfor er der kun en ganske kort beskrivelse af menneskets trefoldige manifestation.

Mennesket er potentielt set ånd. Ånden er udgået fra og en del af den store skabning, der opbyggede solsystemet. Åndens dimension er både ufattelig og ubeskrivelig. Den kan ikke opfattes, før mennesket har udviklet de erkendelsesredskaber, som kan berøre den mægtige skabning, som er det iboende liv i enhver skabning. Det er netop behovet for udviklingen af erkendelsesredskaber, der har fået ånden til forlade sin høje bolig for at søge erfaring og selverkendelse. Men her er det nok at fastslå, at for menneskets vedkommende manifesterer åndens liv sig via en sjæl, der kommer til udtryk gennem en tredelt personlighed, som består af krop, følelser og tanker. Derfor siges det, at mennesket er en trefoldig manifestation, som består af følgende enheder:

1. *Ånd*, der også kaldes monaden, er kendetegnet af liv, vilje, hensigt, kraft og formål.
2. *Sjæl*, der kommer til udtryk som bevidsthed og lys med en lang række kvalitative aspekter som f.eks. visdom, kærlighed og intuition.
3. *Personlighed*, der kommer til udtryk som manifestation, form, intelligens, sensitivitet og handling. Tanker, følelser og fysisk legeme er personlighedens redskaber.

Sjælen er lys

Hvad er sjælen og dens indre natur? Der er ingen grund til at fortvivle, hvis man ikke forstår alle aspekter, for det er der få, der gør. Sjælen er et abstrakt emne, og beskrivelserne er svært tilgængeligt stof. Hvis man ikke forstår forklaringen, kan man forsøge blot at lade ordene berøre tankesindet. På et senere tidspunkt får man sandsynligvis flere informationer, og pludselig giver forklaringerne mening.

Når man påstår, at sjælen er *lys*, så giver det anledning til en abstrakt diskussion, som umuliggør konklusioner, før mennesket er fuldkomment sjælsbevidst og kan iagttage de tre verdener med sjælens bevidsthed. Men på trods af begrænsningerne bør man alligevel af hensyn til forståelsen, forsøge at nærme sig en forklaring, selv om den er ufuldkommen.

De første spørgsmål, der melder sig er: *Hvad er lys og hvad er bevidsthed?* Har man svaret på de to spørgsmål, kender man i teorien sjælens natur. Åndsvidenskaben fortæller, at lys eksisterer på alle planer. Naturvidenskaben er via kvantefysikken nået frem til den erkendelse, at det fysiske plan er lys. På et senere tidspunkt vil man også erkende, at det samme gælder på alle de indre planer, for ingen steder findes der et atom eller en mindste enhed, som ikke i sin kerne indeholder et potentielt lys. Hele eksistensen er gennemstrømmet af lys, som er et aspekt af det, man kalder verdenssjælen, dvs. summen af alle sjæle i verden. Bibelen bekræfter påstanden med ordene: *Gud sagde: "Der skal være lys"! Og der blev lys.*¹

¹ Første Mosebog, 1,3

Forskellige former for lys

Åbenbaring, der er et vigtigt aspekt i et menneskets oplysningsproces, handler om åbenbaring af lys. Derfor taler man om at blive oplyst. Mennesket skaber lys. Mennesket bruger lys. Mennesket opdager et større lys – indtil mennesket forlader lysets verden og går ind i en verden af liv (åndens verden), som på nuværende udviklingsniveau er mørke for menneskeheden.

Der findes følgende typer af lys, som sjælen bruger i sin oplysningsproces:

Stoffets lys

Stoffets lys er lyset i alle substans-atomer, som udgør det faste fysiske plan. Lyset oplyser den fysiske hjerne sammen med lyset på det æteriske plan. Kvantefysikken har opdaget dette lys.

Æterens lys

Æterens lys er en genspejling af det forenede lys, fordi det forener personlighedens lys og på et senere tidspunkt sjælens lys. Det afhænger af bevidsthedens udvikling og polarisering. Lyset forener alle lysene på det fysiske plan, og derfor kan det også kaldes for det transmitterende eller overførende lys.

Instinktets lys

Instinktets lys kaldes også astrallyset eller begærets lys. Instinktets lys er ikke et lys i sig selv, for det er en refleksion af enten stoffets eller kundskabens lys. Lyset kunne kaldes for "det flakkende lys, der kaster skygger over Solens ansigt", og betegnelsen henviser til de afveje, som menneskets lidenskaber og begær lokker det ud på.

Kundskabens lys

Intellektets eller kundskabens lys er tankesindets mentale lys og personlighedens lys. Kundskabens lys er den laveste form for lys, der udgår fra sjælen, men det betragtes som personlighedens lys. Når lyset blander sig med det iboende lys i tankesindet og det mentale stof, kommer fornuftens lys til syne – dvs. lyset for evnen til ræsonnement og skelneevne.

Visdommens lys

Visdommens lys opstår, når mennesket er nået til et udviklingsniveau, hvor det kan arbejde med sjælens eget lys i dens egen verden. Mennesket bliver modtageligt for visdommens lys, der strømmer ud og blander sig med kundskabens lys. Visdommens lys er en forædlet kombination af kundskabens lys, der er erhvervet via erfaring og motiveret af sjælens kærlighedsnatur. Sjælens visdom er den intuitive opfattelse af sandheden, der er erhvervet via erfaring, i modsætning til den resonerende opfattelse, der tilhører tankesindet.

Intuitionens lys

Intuitionens lys bryder frem, når kundskabens (personlighedens) lys og visdommens (sjælens) lys forenes og intuitionens lys, der er større og kraftigere, slukker de andre pga. sin rene udstråling. Intuitionens lys strømmer ind i sjælen fra bevidsthedsplanet over sjælens plan – det buddhiske plan. De tre lys er alle aspekter af Det Ene Lys. Intuitionens lys er en evne til at opfatte helhedsperspektivet i ét nu.

Lysets anvendelse

Hvis man fører lyset ind i erfaringens verden, vil det være interessant at se, hvordan man i praksis kan bruge lyset. Et oplyst sind er et tankesind, hvor sindets eget lys er oplyst af visdommens lys – sjælens eget lys. Sjælen og tænkeren kan derfor bruge det oplyste tankesind som et spotlight, der kan gennemskue følelseslivet og opløse de blændværk, der eksisterer i den astrale natur.

Fra mentalplanet kan man gennemskue de mange følelsesmæssige mønstre, der fastholder personligheden i lidenskaber, begær og uvirkelighed. Når sjælen retter tankesindets søgelys, der reflekterer Solens lys (sjælens og visdommens lys), men desuden udstråler sit eget iboende lys, mod astralplanets tåger og dis, vil de gå i opløsning. I daglig tale kalder man processen for evnen til at gennemskue følelseslivet, og det er nøjagtigt hvad det handler om. Lyset fra tankesindet og sjælen gennemlyser de følelsesmæssige tilstande, og via lyset opstår der klarhed – men ikke nødvendigvis frihed for lidelse. Først når de følelsesmæssige lænker er brudt ved at forstå lidelsen og derefter flytte opmærksomheden hen på positive alternativer, som f.eks. udviklingen af sjælskvaliteter, opnår mennesket frihed.

Kundskabens lys åbenbarer de tre verdener lys for mennesket og alt, hvad der eksisterer på de tre eksistensplaner. Sjælens lys åbenbarer relationen mellem sjæl og personlighed og dermed også konflikten mellem det virkelige og det uvirkelige. Intuitionens lys åbenbarer den guddommelige natur og helhedens enhed for sjælsaspektet i personligheden.

Sjælen søger oplysning og oplyser via de forskellige former for lys. Det er lyset, der skaber viden via erfaring. Viden findes overalt i naturen. De fem sanser giver mennesket viden om den fysiske verden. De lavere psykiske evner giver mennesket viden om astralplanet. Tankesindet giver intellektuel opfattelse. De forskellige typer af viden er alle aspekter af kundskabens lys, der udgår fra sjælens "kundskabsaspekt", og som oplyser legemeerne som led i udviklingsprocessen.

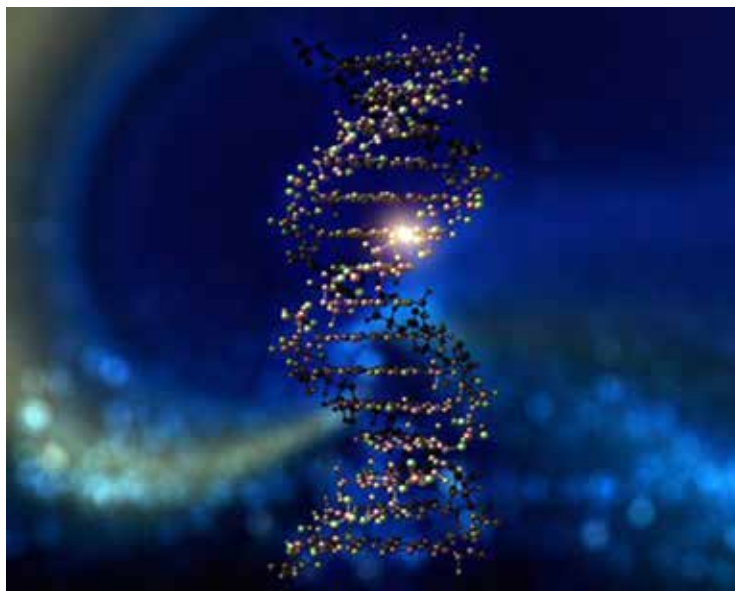
Sjælen er bevidsthed

Men hvad er bevidsthed? Sjæl og bevidsthed er tæt forbundet. Bevidsthed er også lys, men bevidsthed er sansende eller selvbevidst lys, der erkendes via mødet med andre lysformer. Bevidstheden er evnen til at opfatte eller skelne de forskellige typer af lys fra hinanden og uddrage erfaringer gennem mødet med dem. Et vigtigt åndsvidenskabeligt udsagn siger derfor: *"I sjælens lys skal man se lys"*. Alice A. Bailey fortæller:

"Når disciplen har fundet det oplyste centrum i sig selv (sjælslyset) og kan gå i dets strålende lys, er disciplen i en position (eller bevidsthedstilstand), hvor der opstår bevidsthed om lyset i alle former og atomer. Den indre virkeligheds verden bliver synlig som lyssubstans (helt forskellig fra den virkelighed, der åbenbares af intuitionen").

Alice A. Bailey: *Glamour: A World Problem*, p. 191

Bevidsthedens lys er stilhedens lys, som fra et uforstyrret center opmærksomt registrerer lysaktiviteten i de tre verdener. Når sjælen inkarnerer, sender den en del af sin bevidsthed (lys) ned i de tre legemer,² hvor den forankres i området ved hjernens pinealkirtel. Det isolerede lys er den erkendende bevidsthed i ethvert menneske, dvs. den enhed, der tænker, føler og handler, men som ikke er tankerne, følelserne og handlingerne.

Ånd, legeme og bevidsthed

Sjælen er som nævnt åndens redskab til at opnå selvbevidsthed i de lavere verdener. Sjælen er resultatet af åndens nedstigning i stoffet. Når liv (ånd) møder stof, udvikles der bevidsthed i spændingsfeltet. I begyndelsen er bevidstheden særdeles begrænset, eksempelvis når den kommer til udtryk i mineraler, planter og dyr. Men når ånden har udviklet sig frem til menneskeriget opstår muligheden for selvbevidsthed og mental skelneevne.

Bevidsthedens lys kan også defineres som evnen til at være i bevidst eller oplyst og sensitiv kontakt med andre sensitive enheder. Bevidsthed vedrører mest af alt evnen til at opfatte relationer og at indgå i dem. Fuldkommen bevidsthed er erkendelse af altings enhed.

Der findes mange typer af bevidsthed, men der findes kun ét liv. Det liv, der lever i mineralet, planten, dyret og mennesket og i alle usynlige manifestationer, er det samme liv. Bevidsthed er evnen til at opfatte og i højeste forstand at skelne mellem det, der er ånden i dens højeste og laveste aspekter.

Bevidsthed er også den opbyggende evne til at tiltrække og indbygge de forædlede æteriske, astrale og mentale partikler, som muliggør, at ånden kan manifestere sit fuldkomne liv via personligheden. Men det er også evnen til at frastøde alle de uønskede partikler, der begrænser ånden.

Sjælen eller den indespærrede bevidsthed i legemerne er den indre tilskuer og iagttager til livet. Sjælen er det lys i mennesket, som helt frit kan registrere, hvad der sker i tankens, følelsernes og handlingens verden uden at identificere sig med sansningerne. Sjælens natur er lys og bevidsthed, og via lyset erkender mennesket.

² Mentallegemet, astrallegemet og det fysisk-æteriske legeme.

Når lyset er indespærret i de tre former, sløres og forvrænges lyset af de skygger (eller mindre lys), som lyset åbenbarer. Hvis mennesket identificerer sig med sine skygger i stedet for med lyset, opstår der lidelse og forvirring. Mennesket ved ikke, hvem det selv er, og selvbevidsthed er derfor udelukket. I lang tid udkæmpes slaget mellem de forskellige identifikationsmuligheder – ånd eller legeme – indre eller ydre – og på dette kors er sjælen korsfæstet. Efterhånden som det lykkedes for sjælen at løfte sin bevidsthed op i de højere verdener, får de tre legemer og deres erfaringer mindre betydning for sjælen. De bruges udelukkende til tjenestearbejde.

Under hele sin tilværelse er sjælen på sit eget plan bevidsthedsmæssigt orienteret i tre retninger – mod ånden i de højere verdener (gudsbevidsthed) – mod gruppen af sjæle på dens eget plan (gruppebevidsthed) – og mod sin skygge i den lavere verden (selvbevidsthed).

Inspiration

Inspiration er også et begreb, der har relation til sjælkontakt. Men hvad menes der med inspiration? Hvem er det, der bliver inspireret, og hvem eller hvad inspirerer?

Inspiration svarer til mediumisme, men det er en evne, der foregår i sjælens verden og dermed på det højere mentalplan. Det er egenskaben til at overføre det, som sjælen ved til hjernen via tænkeevnen. Sjælen har sendt en del af sin bevidsthed ned i personlighedens tre legemer – tankesindet, følelserne og kroppen, og her er sjælsaspektet fængslet af de kræfter, der hersker i legemerne. Men via karakterudvikling og meditation er det muligt at løfte bevidstheden i personligheden, og dermed bliver kontakt til sjælen på dens eget plan muligt.

Sjælen kan på sit eget plan både tune ind på alle andre sjæle og verdenssjælen, og derved kan den blive inspireret – dvs. principielt den samme procedure som ved mediumisme på astralplanet.

Kilden til inspiration er de højere planer – dvs. det buddhiske og det atmiske plan, som sjælen forsøger at kontakte via sin kontemplative meditation. Det er derfor sjælen, der bliver inspireret af kilder, som strømmer fra højere bevidsthedsplaner end sjælens eget plan, kausalplanet. Kilderne til kontakten kan være medlemmer af Hierarkiet eller endnu højere skabninger. Inspiration kan omfatte telepati, for den oplyste sjæl (diskarneret i dette tilfælde), der formidler inspiration, kan gøre tre ting:

- a. Overføre tanker til den æteriske hjerne hos et menneske, der fungerer som kanal. Det forudsætter, at modtagerens forbindelse mellem sjæl, tankesind og hjerne fungerer godt og er koordineret.
- b. Tage disciplens legeme i besiddelse – dvs. at disciplen bevidst træder til side, på samme måde som mesteren Jesus gjorde det i forhold til mesteren Kristus.
- c. Midlertidig at sammensmelte bevidsthederne, sådan at de to sjæle skiftevis supplerer hinanden.

Alice A. Bailey: *A Treatise on White Magic*, p. 180

Iflg. Alice A. Bailey er der fire kilder, som udgør de væsentligste kilder til inspiration for det menneske, der lever i en fysisk krop:

- a. – fra den individuelle indre guddom – sjælen – via direkte kontakt pga. koordinering af sjæl, tankesind og hjerne.
- b. – fra mesteren via indtryk, pga. telepatisk sensitivitet.
- c. – fra ashramen, pga. samarbejde med gruppens planer.
- d. – fra monaden og Det Ene Liv via bevidsthedsbroen sjæl-tankesind-hjerne pga. identifikation.

Til de åndelige former for inspiration skal der tilføjes de mindre former, som f.eks. de mentale indtryk, der modtages telepatisk fra et væld af tænkere og tankesind, som enten arbejder alene eller fungerer i grupper.

Dømmekraft

Hvad er dømmekraft? Alice A. Baileys fortæller ikke meget om evnen. Evnen hører til mentalplanetets tredje underplan, og derfor er den en del af sjælens bevidsthedsområde.

"Lugtesansen er en vertikal skelnen mellem de mange mulige veje til ånden. Smagssansen er en horisontal skelnen i bredden mellem de mangfoldige udtryk for ånd og ikke-ånd".

Set i det lys er det muligt at fastslå, at dømmekraft er en helt klar viden om, hvilken vej, der er den bedste, under de givne omstændigheder (miljø) og ud fra de forudsætninger (arv), som sjælen har bragt med ned i inkarnation.

Alice A. Bailey fortæller følgende om dømmekraften:

"I et eller andet liv opstår der en følelsesmæssig krise, hvor der tages et afgørende skridt, og hvor disciplen beviser sin kontrol over sit følelsesliv. Det kan komme til udtryk som en stor og dybtgående prøve, der varer kort tid, men som trækker på alle ressourcer af visdom og renhed, som disciplen er i besiddelse af. Eller den kan være en følelsesmæssig anspændelse, der trækker i langdrag, og som strækker sig over mange år. Men når disciplen opnår fremgang, klar vision og rigtig dømmekraft (ved skelneevnens korrekte brug) er det bevis på, at disciplen er parat til 2. indvielse".

Alice A. Bailey: *A Treatise on White Magic*, p. 224

Citatet understreger, at dømmekraften er et resultat af den rigtige brug af skelneevnen. Enten henviser det til den dømmekraft, der naturligt opstår ved at bruge skelneevnen, som resulterer i erkendelse af de mange modsætningspar. Men citatet kan også betyde, at pga. hyppig brug af skelneevnen, opstår der en højere evne på sjælens eget plan, og evnen kaldes dømmekraft. Sandsynligvis er begge dele korrekt.

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk